

Vildtinformation

06

**Gode nyheder:
Færre anskydninger**

**Vildtskader
– hvad kan man gøre?**

**Fugleinfluenza
– er der risiko i Danmark?**

**Schweiss-registret
– en genial ordning**

**31. MARTS
Sidste frist
for indberetning
af vildtudbytte**

Indhold

	side		side
Op til 80.000 anskydninger om året	3	Når uheldet er ude – er hjælpen nær!	11
Øget kontrol med reder og fælder	4	Vildtudbyttestatistik	12
Nye EU-regler jægerne skal kende	4	Ny frist for indberetning	13
Jagttegnspigernes gode råd	5	Distrikter/vildtkonsulenter	14
Vildt & Landskab	6	Kig på æsken før du vælger	15
Fuglevildt – til glæde og besvær	7	DMU mangler fuglevinger!	15
Også kronvildt kan være en plage	9	Jagttegnsafgifter	15
Nu skal den vilde mink bekæmpes	9	Brug nettet	16
Fugleinfluenza og vilde fugle	10	Følg med i Vildtforvaltningsrådets arbejde	16

Jagt fra skydetårne og skydestiger

I 2004 blev der indført nye regler om brug af kunstige skjul i forbindelse med jagt på klovbærende vildt og ræv. Det har givet anledning til lidt usikkerhed og en del spørgsmål fra jægerne, og derfor bringer vi her en kort gennemgang af reglerne. Hovedreglen er, at der ikke må drives jagt på pattedyr fra kunstigt skjul.

Men – der er en undtagelse. Under bestemte betingelser er det tilladt at bruge platforme – *skydetårne* – og stiger med sæde – *skydestiger*. Betingelserne gælder både placeringen og udformningen og de våben, der må anvendes.

Hvor må skydetårne og –stiger placeres?

Tårnet eller *stigen* skal være anbragt mindst 130 m fra naboterræn, medmindre andet er skriftligt aftalt med naboen.

Skydetårnet skal være anbragt i en skov på mindst 0,5 ha. Enten i en skovbevoksning eller i et indre eller ydre skovbryn således, at tårnet ikke skæmmer landskabet. Endvidere skal tårnet være udført af træ eller metal, og platformen må ikke være forsynet med overdækning eller sider højere end 85 cm. Tårnets platform må ikke være hævet mere end 5 m over jorden, og platformens gulvareal må højst være 2 m².

For *skydestiger* gælder lidt mere lempelige placeringsregler end for skydetårne. Skydestiger skal være anbragt i en træbevoksning, fx i et læhegn eller en remise, dog således at den ikke skæmmer landskabet; men der er ikke noget krav til bevoksningens størrelse. Endvidere skal skydestigen stilles op til et træ med sædet placeret højst 5 m over jorden.

Hvilke våben må medbringes?

På skydetårne og skydestiger er det kun tilladt at medtage riflede våben. Haglgeværer må man ikke tage med.

Er du buejæger, må du også bruge skydetårn og –stiger i forbindelse med jagt på råvildt og ræv.

Man må ikke medbringe våben på tårne og stiger, hvorfra der ikke må drives jagt.

Zonetilladelse

Og så skal man være opmærksom på, at det kræver landzonetilladelse fra kommunen, hvis man vil fravige reglerne om placering og udformning. Det gælder også for tårne, som udelukkende bruges til observation af vildtet, f.eks. fugletårne.

Gode nyheder til alle jægere!

Op til 80.000 færre anskydninger om året

Efter 8 års undersøgelser kan DMU nu konkludere, at handlingsplanen mod anskydninger har virket. Tallene viser, at der for gæs, ederfugle og ræv er helt op til 80.000 færre anskydninger årligt – uden at udbyttet er faldet!

Siden 1997 har Skov- og Naturstyrelsen, DMU og Danmarks Jægerforbund – og ikke mindst jægerne selv – arbejdet på at begrænse antallet af anskydninger. Allerede i 1997 blev det vurderet, at der ville gå 5-8 år, før man kunne være helt sikker på resultaterne af handlingsplanen. Det kom til at holde stik, viser DMU's rapport, der udkom i begyndelsen af året.

Opsigtsvækkende forbedringer

Det var først og fremmest kortnæbbet gås, ederfugl og ræv, der kom i fokus i 1996. For kortnæbbet gås var tallene dengang, at 25% af ungfuglene og 36% af de ældre gæs havde hagl i kroppen. Når man regnede videre på de tal – bl.a. set i lyset af gæssenes levealder og udbyttets størrelse – kunne man konkludere, at der skete én anskydning for hver nedlagt

nem. Ved den første undersøgelse i 1999 havde 25% af rævene hagl i kroppen, og helt frem til 2003 var procenten stadig omkring 20. Men efter at rævejagten kom i fokus, faldt procenten til 11 i 2004 og 10 i 2005.

For ederfugl er der også konstateret et fald – fra 34% i 1996 til 28% i 2001. Det svarer til hvad der er set for gæssene, men i samme periode er der sket nogle ændringer i bestanden, som gør at der også kan være andre forklaringer på faldet.

DMU's konklusion

Sammenlagt kan DMU konkludere, at hvis faldet har været det samme for de fire andre gåsearter der må jages – og hvis faldet hos ederfugl skyldes færre anskydninger – er der for gæs, ederfugl og ræv nu op mod 80.000 færre anskydninger årligt. Det tal skal

gås. I 2005 var tallene derimod 6% og 18%, og DMU har beregnet, at det svarer til mere end en halvering af anskydningerne. Og da det kun er to tredjedele af udbyttet, der tages i Danmark, kan forbedringerne herhjemme være helt oppe på 75%.

For ræv har det taget lidt længere tid, førend virkningen er slået igen-

sammenlignes med, at det årlige udbytte af de syv arter tilsammen er 150.000 stykker. Og for gæssenes vedkommende er udbyttet endda steget fra 15.000 til 30.000.

Så tallene kan alt i alt kun forklares ved, at jagtudøvelsen er blevet betydeligt bedre, og at jægerne er blevet bedre til at overholde de an-

Plakaten med den sårede ræv var et led i anskydningskampagnen. Nu fortæller tallene, at antallet af anskydninger er faldet drastisk.....Kampagnen virkede!

befalede skudafstande: Højest 25 m for gæs og ræv – 30 m for ederfugl. Men resultaterne af undersøgelsen viser også, at man for at nedsætte risikoen for anskydninger skal være opmærksom på patronforbruget og helst bruge patroner med høj udgangshastighed. For de store og skudstærke arter som ræv skal man også tænke på haglstørrelsen. Alt for mange af de anskudte ræve har mange små hagl i kroppen.

Altid fokus på anskydninger

Trods de gode resultater kan man ikke sige, at anskydningsproblemerne nu er løst, for anskydning vil aldrig helt kunne undgås. Derfor er det vigtigt, at jægerne ikke ser tallene som et signal til, at man ikke længere behøver at bekymre sig om anskydninger. Uden konstant opmærksomhed kan man i værste fald risikere, at anskydningerne i løbet af nogle år igen stiger til niveauet for 1996. Derfor vil handlingsplanens anbefalinger og indsatsen for at formindske anskydninger blive fastholdt i de kommende år.

Læs rapporten "Anskydninger af vildt: Konklusioner på undersøgelser 1997-2004" af Henning Noer, Poul Hartmann og Jesper Madsen, DMU.

Den kan læses på www.dmu.dk eller fås i Miljøministeriets Frontlinie.

Øget kontrol med reder og fælder på landbrugsarealer

Nye krav til landmænd, der får landbrugsstøtte – også værd at vide for alle jægere

Som led i de nye landbrugsstøtteordninger er der på baggrund af EU's lovgivning indført et nyt princip – et såkaldt "krydsoverensstemmelsesprincip". Det vil sige, at landbrugere, som ansøger om landbrugsstøtte, skal underkastes kontrol med, om de overholder en lang række lovkrav. Blandt de krav er også jagt- og vildtforvaltningslovens krav om beskyttelse af reder og redetræer, samt krav til anvendelse af fælder. Overholdelsen af de forskellige lovkrav er et kriterie for at opnå landbrugsstøtte fra

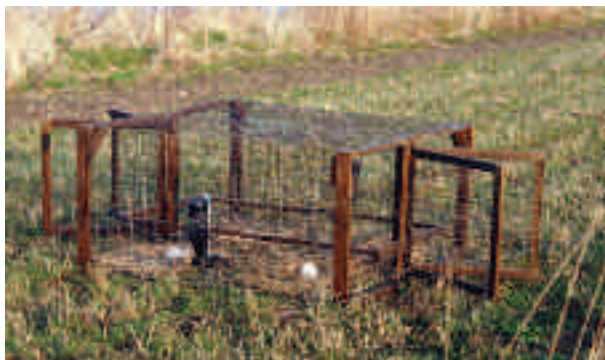
EU. Det betyder, at landbrugere, som ikke overholder lovkravene, risikerer en reduktion i deres landbrugsstøtte, og i meget grelle gentagelsestilfælde kan miste hele deres landbrugsstøtte.

Helt konkret drejer det sig om de regler om redetræer, der findes i bekendtgørelsen om jagttider. Her er der en oversigt over, hvornår det er forbudt at fælde redetræer for kolonirugende fugle, rovfugle og ugler, og det fremgår også, at det ikke på noget tidspunkt er tilladt at fælde redetræer for ørn, sort stork og rød

glente. Der er også begrænsninger i, hvornår man må fælde hule træer og træer med spættehuller, samt ødelægge digesvalereder.

Desuden drejer det sig om de detaljerede regler for indretning og anvendelse af fælder for pattedyr og fugle, der kan ses i bekendtgørelsen om vildtskader.

Selvom det i sidste ende er landbrugers ansvar, at kravene efterkommes, skal de også følges af jagtkonsortier og andre jægere, der har forpagtet jagten på landbrugsarealerne. Anvender de f.eks. fælder for at regulere vildtet, skal jægerne være opmærksomme på at lovkravene overholdes, da det ellers kan koste landbrugeren ganske mange penge.

Nu kan det gå ud over landmandens økonomi, hvis jagtloven ikke overholdes af de jægere, der benytter landbrugsjordene. Det gælder f.eks. reglerne om regulering ved fældefangst, der er omfattet af en ny EU-ordning for landbrugsstøtte.

Se nærmere i § 5 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 152 af 20. februar 2004 om jagttid for visse pattedyr og fugle og i § 16 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 869 af 10. oktober 2003 om vildtskader. Bekendtgørelserne kan hentes på Skov- og Naturstyrelsens hjemmeside: www.skovognatur.dk.

Nye EU-regler jægerne skal kende

1. januar blev der indført nye regler for jægere, der sælger nedlagt vildt

Den ene er en EU-forordning, som kaldes hygiejneforordningen for animalske fødevarer. Den stiller krav til jægere, der driver jagt med henblik på salg, om at de skal uddannes, så de får kendskab til vildtets anatomi og sygdomme og også til produktion og håndtering af vildtet.

Hvis der sælges vildt fra en gruppe, der i fællesskab går på jagt, behøver alle jægere i gruppen ikke at gennemføre uddannelsen. Det er tilstrækkeligt, at blot én person har den nødvendige viden.

Fødevestyrelsen er for tiden ved at finde ud af, hvordan uddannelsens indhold skal være, og hvordan den i praksis skal gennemføres. Det sker i

samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen og de danske jagtorganisationer.

Den anden forordning fra EU kaldes kontrolforordningen for animalske fødevarer, og den fastsætter, at jægere skal registreres som primærproducenter, hvis de leverer nedlagt vildt til en detailvirksomhed eller til en vildtbehandlingsvirksomhed. Jægere kan dog levere et mindre antal stykker vildt til detailvirksomheder – undtagen til restauranter, kantiner, institutioner o.lign. – uden at være registreret i fødevareregionen.

Jægere, der er omfattet af reglerne, kan læse mere om de nye krav på www.foedevarestyrelsen.dk

Hvis vildtet skal sælges, skal jægeren bl.a. uddannes i at håndtere det nedlagte vildt.

Jagttegnspigerens gode råd

Omkring 250.000 mennesker har i de første uger af marts fået dette nummer af Vildtinformation sammen med et girokort på 515 kr. til betaling af jagttegn. Langt de fleste betaler straks og efter ca. 14 dage modtager de et nyt gyldigt jagttegn, og så er det bare om at tage ud i naturen og nyde jagtopplevelserne.

En lille rest – men på adskillige tusinde – støder ind i et problem. Måske er de flyttet og har ikke fået opkrævningen, nogle har mistet girokortet, og andre får ikke et gyldigt jagttegn, selvom de er sikre på, at de har betalt.

De skal have hjælp fra Skov- og Naturstyrelsens jagttegnsadministration, hvor der sidder tre piger parat ved telefonen alle hverdage mellem 9 og 12 og gør, hvad de kan for at løse de forskellige problemer. Og de har masser af gode råd:

Brug kun girokortet fra Skov- og Naturstyrelsen

Almindelige girokort kan desværre ikke bruges, da det originale girokort er fortrykt med jægerens CPR-nummer. Det er derfor, det kan bruges som midlertidigt jagttegn, så snart afgiften er betalt.

Girokortet kan bruges på posthus og bank – eller man kan indbetale på www.jagttegn.dk. Her får man automatisk en kvittering, der kan bruges som midlertidigt jagttegn. Betaler man via netbank kan et print af kontoudtoget med indbetalingen også bruges, hvis man hæfter det til girokortet.

Skriv det rigtige beløb

Der indbetales desværre ret tit forkerede beløb, og det koster tid og besvær og forsinker udsendelsen af jagttegnet.

Sørg for at indbetalingen kan identificeres

Indbetales igennem bank eller netbank, så sørg for at det tydeligt fremgår, hvem indbetalingen vedrører – helst med CPR-nummer. Og vær omhyggelig og check, at de 16 cifre fra girokortet bliver gengivet som de rigtige 16 i netbanken. Ellers kan det ikke ses, hvem der har betalt.

De tre i jagttegnsadministrationen gør meget ud af at opklare de fejl, der sker, men tit har de ingen chance for at finde frem til, hvem der har betalt. Resultatet bliver, at jægeren, der er sikker på at have betalt, først begynder at undre sig, når det nye jagttegn udebliver. Og det kan være meget frustrerende, især hvis man har planlagt at tage på jagt og først opdager det i sidste øjeblik. Endnu værre er det, hvis man har våben-tilladelse til riffel, for så kan en lille tastefejl betyde, at politiet ikke får at vide, at man har betalt sit jagttegn rettidigt inden 1. april.

Og så skal det endnu engang siges, at jagttegnsafgiften ikke er inkluderet i medlemskabet til lokale jagtforeninger.

Jagttegn til udlændinge

Hvis man inviterer udlændinge på jagt i Danmark, er det til stor hjælp, at man kender reglerne godt og er klar over, at det tager ekstra tid. Udlændinge, der går på jagt her i landet, skal nemlig have dansk jagttegn, og det skal bestilles i jagttegnsadministrationen.

Det kan tage op til 3 uger, fordi loven kræver, at også politiet skal give tilladelse til, at der udstedes dansk jagttegn til udlændinge.

Først skal ansøgeren godkendes i Skov- og Naturstyrelsen, og her skal bruges en kopi af et gyldigt jagttegn fra hjemlandet med oplysning om navn, fødselsdato og gyldighed + dokumentation for, at jagttegnet er betalt.

Kan jagttegnet godkendes, sendes ansøgningen til Rigspolitiet, og først efter deres godkendelse får de udenlandske jægere en opkrævning af jagttegnsafgiften. Også de kan bruge girokortet som midlertidigt jagttegn, når afgiften er betalt.

Jagttegnspigerne i et sjældent øjeblik, hvor de ikke er optaget af telefoner!
Fra venstre: Christina Edelmark, Birgit Vesterholm og Malene Skelbæk Madsen.

Og så er det en stor fordel, hvis de udenlandske jægere kan kontaktes via en dansk adresse – selvom de naturligvis kan få opkrævningen sendt til deres hjemland.

Der arbejdes hele tiden på at gøre processen omkring jagttegnene så smidig og enkel som mulig. Også ved hjælp af de mange gode ideer, der kommer fra jægerne selv.

Og har du spørgsmål så ring på tlf: 39 47 24 24 – hverdage 9.00-12.00

Måske findes svaret på dit spørgsmål allerede på:

www.skovognatur.dk/Emne/Jagt/Jagttegn/faq/FAQ.htm

Vildt & Landskab

De penge, der betales for jagttegn, bruges blandt andet til vildtforskning, som især foretages af Danmarks Miljøundersøgelser. Vildt & Landskab er navnet på en forskningspakke med fire delprojekter, der udføres af DMU, Skov & Landskab og Landbohøjskolen i samarbejde med Danmarks Jægerforbund.

De fire projekter arbejder med forskellige aspekter af vildtforvaltning:

Projekt 1 undersøger vildtets betydning for befolkningen og jægerne.

Projekt 2 undersøger forskellige forstyrrelses betydning for vildtet.

Projekt 3 forsker i markvildtets levevilkår i det moderne landskab med fokus på hare og agerhøns.

Projekt 4 forsøger at finde mere vildtvenlige metoder for skovdrift og landskabspleje.

Indsatsen for agerhøns

Ikke mindst forskningen om agerhøns har mange jægers interesse, da bestanden er gået stærkt tilbage i de sidste 30 år både i Danmark og i alle andre vesteuropæiske lande. Undersøgelser her og i udlandet konkluderer, at de vigtigste årsager til tilbagegangen er de ændringer, der er sket i landbruget. Den intensive landbrugsdrift, sammenlægning af marker, effektive maskiner og monokulturer har alt sammen forringet agerhønsenes livsbetingelser. Den alvorligste konsekvens er, at det store forbrug af pesticider reducerer mængden af markinsekter, der er livsnødvendige som føde for kyllingerne i deres første leveuger. Også nedgangen i antallet af småbiotoper og randzoner har medvirket til en reduktion af gode ynglelokaliteter.

Forskningsprojektet under "Vildt & Landskab" går blandt andet ud på at skaffe viden om de eksisterende bestande af vildtlevende agerhøns. Det kræver en effektiv optællingsmetode, og her har man taget erfaringer fra jagtens verden i brug og fundet frem til, at optælling ved hjælp af stående hunde giver gode resultater. En ef-

ektiv optælling er nødvendig for at kende bestanden i forskellige egne af landet, så man på den baggrund kan sætte realistiske mål for, hvilken bestandstæthed der vil kunne opnås lokalt, og hvilke betingelser der skal til.

En anden del af undersøgelsen er at belyse årsagerne til faldet i bestanden. Her er der bl.a. sat en spørgeskemaundersøgelse i gang blandt 2.500 jægere, som skal belyse lokale forskelle, omfanget af udsætninger, jagtintensitet, begrænsning af rov-vildt og biotoppleje.

DMU vurderer også virkningen af de forskellige biotopforbedringer, der i de senere år er sat i værk som lokale projekter, der skal forbedre forholdene for agerhøns og andet markvildt. Initiativerne er opstået gennem et stærkt samarbejde mellem lokale jagtforeninger, landmænd og landboforeninger.

Forsøg på Kalø

Samtidig er DMU og Danmarks Jægerforbund selv i gang med forsøg, f.eks. med udlægning af brakarealer og vildtagre på Kalø. Flere udenlandske forsøg har vist, at man kan øge bestanden af vilde agerhøns gennem målrettede forbedringer af deres levesteder og en vis kontrol med fuglenes naturlige fjender. Det kan bryde følgerne af det ensformige dyrkningsmønster, så der skabes et større "råderum" i fuglenes livscyklus, som både giver flere ynglelokaliteter og opvækstområder, nem adgang til føde og dækning i vintertiden.

Det billede passer fint med forholdene på Kalø, hvor man allerede har konstateret en stor stigning i bestanden. Godset har været økologisk drevet i en årrække, og det har resulteret i mere lysåbne afgrøder, ligesom niveauet af ukrudt og insekter i denne periode er blevet større, end da

Der er igen fokus på, hvordan man kan forbedre livsvilkårene for agerhøns, der har det hårdt i vore dages moderne landbrug. De nyfødte kyllinger har f.eks. svært ved at klare sig, fordi pesticider har fjernet den mad, de skal leve af i deres første uger – nemlig markinsekterne.

markerne var konventionelt drevne. Desuden er alle marker omgivet af en to meter bred fræset stribe, der igennem hele vækstsæsonen giver gode betingelser for fouragering.

Når de fire projekter i forskningspakken er gennemført, vil resultaterne bl.a. blive offentliggjort på DMU's hjemmeside, i "Jæger" og i "Vildtinformation".

Læs mere om forskningspakken på: www.vildtoglandskab.dk

Fuglevildt – til glæde og besvær

Vi kan glæde os over at en række fuglearter er i stor fremgang – men bagsiden af medaljen er, at nogle af dem forvolder store skader på markerne. Her fortæller om, hvad man kan gøre for at afværge skader fra grågæs, ringduer og råger, der hører til de arter, der i særlige situationer må reguleres uden for jagttiden.

Har man som landmand problemer med fuglevildtet, kan man i første omgang henvende sig til den lokale vildtkonsulent, der kan give råd og vejledning til at afhjælpe problemet. Hvis skaderne eller generne er alvorlige, og det ikke har hjulpet med forskellige bortskræmningsmetoder, kan en egentlig regulering komme på tale.

Tilladelse til regulering skal søges i det lokale statsskovdistrikt, hvor vildtkonsulenten vurderer ansøgningerne. I enkelte tilfælde kan regulering foretages uden forudgående tilladelse.

Grågæs

Bestanden af grågæs hører til en af de arter, der er i stor fremgang – både til glæde for jægere og for andre, der nyder at betragte de flotte fugle i naturen.

Men de er også skyld i mange markskader, både i det tidlige forår, når de fouragerer på korn- og rapsmarker, og i sensommeren hvor det ofte er frøgræsmarkerne det går udover.

Om foråret er skaderne størst i områder tæt på gæssenes ynglelokaliteter – og de gæs, der ofte forårsager skaderne er de unge, ikke yngledygtige gæs. De optræder gerne i større flokke på mellem 20 og 100 individer, mens de ældre yngledygtige gæs allerede er i gang med at ruge og går sammen parvis, tæt ved redestedet.

I juli måned er gæslingerne flyvefærdige, og grågæssene samler sig i større flokke på op til mange hundrede. Det kan virke overvældende, når man som landmand pludselig har en sådan flok på sine marker. Ofte har landmanden lejet sin jagt ud – og han kan evt. bede jagtlejeren om hjælp til at jage gæssene væk.

Gæs – og især grågæs – er kloge fugle, så som oftest er det ikke så svært at få dem væk.

Men det kræver en indsats, og det er ikke nok at køre ud på marken i traktoren eller firhjulstrækkeren og råbe "Bøh!" til gæssene en enkelt gang eller to.

De skal skræmmes væk gentagne gange og gerne ved, at man skyder nogle skræmmeskud med haglgæver henover dem. Og det må man godt uden at indhente tilladelse. Samtidig med skræmmeskuddene er det en god ide at opsætte fugleskræmsler, for så vil gæssene forbinde skuddene med dem. For at aktionen skal lykkes, skal den gentages over et par dage, og der skal helst flyttes rundt på fugle-skræmslerne. Man kan også anvende store hvide balloner og med en tusch male "rovfugleøjne" på dem og placere dem på pinde ude på marken i passende antal.

Men det sker, at gæssenes forkærlighed for området og markafgrøden er så stor, at intet hjælper, og så kan den lokale vildtkonsulent udstede en dispensation til at skyde nogle få gæs. Hvis der inden da er gjort reelle forsøg på bortskræmning, vil ansøgningen blive behandlet hurtigst muligt – normalt indenfor 3 dage. Typisk får man en tilladelse til at skyde mellem 5 og 10 stykker. Men man skal være opmærksom på, at der skal være tale om en reel skade og ikke blot en fornemmelse af, at gæssene forårsager skade. Landmanden skal lide et økonomisk tab af en vis størrelse for at få tilladelsen.

Det er ejeren (landmanden), der skal søge om tilladelse til regulering – men landmanden kan godt bemyn-

dige andre til at udføre den. Ofte er det mest hensigtsmæssigt at skyde gæssene med en jagtriffel – og man skal tilstræbe at skyde én eller flere af de gæs, der har rollen som “vagtpost”. Og så skal man selvfølgelig passe på sikkerheden.

De skudte gæs hænges umiddelbart efter op på en stage ude i marken med vingerne spredt ud ved hjælp af en tynd pind. Det vil få gæssene til at forbinde skuddet med de døde gæs, der blafrer i vinden.

Der skal skelnes skarpt mellem denne form for regulering og almindelig jagt, og derfor er det ikke tilladt at bruge kunstige skjul og lokkefugle.

Gaskanon og fugleskræmsel opstillet på en mark med vintersæd parat til at skræmme gæssene bort.

Ringduer

Også bestanden af ringduer er i stor fremgang i disse år. Det resulterer i, at der især fra juni til august kan optræde store flokke af ringduer, som ofte øver skade på skårlagt raps eller korn, der er gået i leje. Også her er der mulighed for at få tilladelse til regulering. Men igen... der skal være tale om et reelt økonomisk tab for landmanden, og det vil sige, at duerne skal optræde i flokke på flere hundrede.

Metoderne til bortskræmning er de samme som for grågæs, og det gælder virkelig om at gøre en indsats og være på pletten flere gange om da-

gen. Og man skal variere bortskræmningen: Skyde skræmmeskud, flytte rundt på fugleskræmsler, hænge balloner op etc. Mange statskovdistrikter har også en “hyler” man kan låne, selvom der tit er rift om den, hvis der er flere landmænd med samme problem.

Da duer ikke er så lærenemme og “kloge” som grågæs, kan det være nødvendigt at få en tilladelse til at regulere nogle af dem. Typisk får man en tilladelse til at regulere mellem 10 og 25 duer, og effekten er størst, hvis man skyder dem tidligt om morgenen – inden kl. 9. Det får dem ofte til at finde et andet sted at søge føde, nøjagtig som det sker

under en rigtig duejagt. Man skal så vidt muligt skyde duer uden halsring (unge duer), og undgå de enligt flyvende duer, som ofte er gamle duer med unger i reden.

Også her gælder forbudet mod at bruge kunstige skjul eller lokkeduer.

Råger

Store flokke af råger kan også forvolde skader på markafgrøder, og der kan være tale om betydelige økonomiske tab. Skaderne kan både forekomme på nysåede marker og på marker, der er klar til at blive høstet.

Som med grågæs og ringduer er regulering den sidste udvej, og inden

da skal der være gjort alvorlige forsøg på at skræmme fuglene væk, f.eks. med gaskanon, fugleskræmsler eller lign.

I perioden fra 1. juli til 31. september må rågen reguleres, hvis den gør skade på nysåede eller ikke høstede marker – uden forudgående tilladelse fra den lokale vildtkonsulent. Men der skal være tale om store flokke, og bortskræmningsmetoderne skal have vist sig utilstrækkelige.

Om foråret har visse afgrøder en næsten magnetisk tiltrækningskraft på rågerne, bl.a. nysåede majsmarker. Her kan det være svært at skræmme rågerne væk, selvom man har været nok så ihærdig, og i de tilfælde vil det lokale statskovdistrikt give en dispensation til at regulere et antal fugle.

For at få den bedste effekt skal man blive ved med at anvende skræmmemetoderne, når reguleringen går i gang.

Derudover må unger i rågekolonier reguleres. Det skal ske mellem 1. maj og 15. juni og skal gøres for at begrænse antallet af råger i et område. Hvis reguleringen skal have en reel virkning, er det vigtigt, at der skydes så mange unger som muligt, og man bør helst komme dagligt eller hver anden dag. Dog bør man ikke være i kolonien mere end et par timer, så rågerne får fred til at fodre ungerne. Hvis ikke kolonien skal vokse yderligere, bør man skyde mindst to unger pr. rede.

Hvad siger loven?

Det skal slås fast, at regulering kun må udføres af personer over 18 år, der har gyldigt jagttegn. Og man skal kende reglerne for de enkelte arter og vide, hvilke former for regulering der er tilladt, og på hvilke tidspunkter reguleringen må finde sted. Det er ejerne, der får tilladelsen, men de kan bemyndige andre til at udføre reguleringen, og det behøver ikke at være de evt. jagtlejere. Det fremgår alt sammen af Vildtskadebekendtgørelsen fra 2003, der kan ses på www.skovognatur.dk.

Kronvildtet kan også være en plage

Danmarks største pattedyr – de flotte krondyr – er ikke lige velkomne alle steder.

Selvom kronvildt er meget værdsat i den danske natur, kan de give store problemer for landmændene, fordi de ofte optræder i flok, og fordi de skal have store mængder føde hver dag.

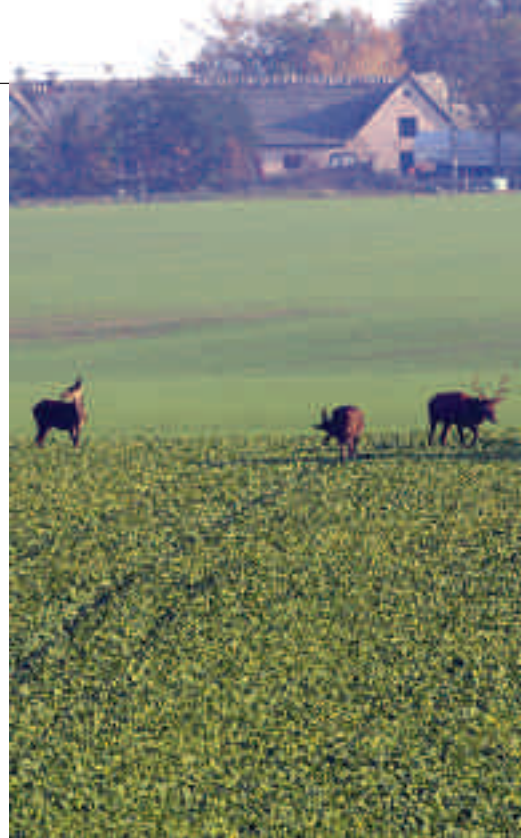
Det er ikke til at forudse hvilke afgrøder, der tiltrækker kronvildtet, for både årstid, beliggenhed og vindretning spiller ind. Deres favoritafrøder er roer, kartofler, ærter og vinterhaps, men de fouragerer også gerne i majs-, korn- og græsmarker.

Driver man landbrug i egne af landet, hvor der er en fast kronvildtbestand, bør hyppige tilsyn med afgrøderne være en del af dagligdagen. Og får man ubudne gæster, skal man forsøge at skræmme dyrene bort. Det kræver en stor indsats, for kronvildt er fantastisk dygtige til at tilpasse sig, og for at undgå at de vænner sig til

et enkelt skræmmemiddel, skal metoderne varieres for at få den bedste effekt.

Midlerne er mange og forskelligartede: Skræmmeskud, hylere, gaskanoner og forskellige "skræmmere", der flyttes rundt på markerne. Der er også udviklet elektroniske følere, der udløser forskellige skræmmemidler, når kronvildtet nærmer sig, og det ser ud til at have en positiv effekt. En del af udstyret kan lånes på statsskovdistriktet.

I 2005 startede en 3-årig forsøgsperiode, der giver mulighed for dispensation til at regulere kronvildtet. Dispensationen gives af skovdistriktet, og hvis skræmmemetoder ikke hjælper, og skaderne er alvorlige, kan man i perioden 15. juli–30. september få tilladelse til at skyde en eller flere kalve.

Men for kronvildt gælder det samme som for andre skadevoldende pattedyr og fugle, at regulering altid er den sidste udvej.

Nu skal den vilde mink bekæmpes

Minken, der oprindeligt kommer fra Nordamerika, står i toppen af Skov- og Naturstyrelsens liste over uønskede arter i den danske natur.

De massive problemer med mink i den danske natur har fået Vildtforvaltningsrådet til at beslutte, at

der nu skal skrides målrettet ind. En effektiv bekæmpelse kræver en langsigtet indsats og et bredt samarbejde

med alle involverede, og derfor er Skov- og Naturstyrelsen nu gået i gang med at udarbejde en strategi for bekæmpelse af fritlevende mink i hele Danmark.

Et vigtigt led i projektet bliver at afprøve en række forskellige fangstmetoder og fældetyper, og i det arbejde inddrages vildtkonsulenterne i statsskovene, der mange steder oplever store problemer med mink. Et andet stort indsatsområde vil være information, da det blandt andet er vigtigt at få ændret den misforståede men udbredte opfattelse af, at minken er en effektiv rottefænger. Det resulterer desværre i, at mink flere steder fodres og udsættes ulovligt.

Projektet foregår i tæt samarbejde med Danmarks Jægerforbund over en 3-årig periode og skal udmunde i en endelig bekæmpelsesstrategi.

Fugleinfluenza og vilde fugle

Der er ikke fundet tegn på, at den frygtede asiatiske influenza findes blandt vilde fugle i Danmark. Men fund af andre virustyper viser dog, at forudsætningen for et udbrud af fugleinfluenza i fjerkræ er til stede her i landet.

Fødevestyrelsens hjemmeside om fugleinfluenza opdateres løbende:

www.foedevarestyrelsen.dk/Fugleinfluenza/forside.htm

Fugleinfluenza er en smitsom virus-sygdom, der kan forårsage massedødsfald blandt fjerkræ. Milde former findes naturligt blandt vilde fugle.

Danmarks Miljøundersøgelser (DMU), Danmarks Fødevareforskning og Fødevestyrelsen undersøger løbende forekomsten af influenza i vilde fugle i Danmark. DMU har i hvert af årene 2003 og 2004 indsamlet ca. 3000 prøver fra vandfugle, hvorefter Danmarks Fødevareforskning har undersøgt prøverne.

Resultaterne viser, at de milde former for influenzavirus forekommer i betydeligt omfang i danske vandfugle. Det er især svømmeænder, der i efterårsmånederne er bærere af smitten. Mens vandfugle generelt er modstandsdygtige, er hønsefugle mere følsomme overfor sygdommen. En smittet andefugl viser normalt ikke sygdomstegn og kan derfor optræde som rask smittebærer.

De milde former af fugleinfluenza er ikke sygdomsfremkaldende for hverken mennesker eller fjerkræ. Enkelte af de virustyper, der er fundet i vandfugle, ligner dog meget de typer, der kan forårsage sygdom i en

besætning. Fundene er derfor en advarsel om, at forudsætningerne for et udbrud af fugleinfluenza i fjerkræ er til stede i Danmark.

Jægerne skal medvirke

Fødevestyrelsen har udarbejdet en række råd, som jægerne bør følge for at undgå at bringe fugleinfluenza ind i fjerkræproduktionen:

- Efter håndtering af fjervildt skal der gå mindst 48 timer før besøg i besætninger med fjerkræ.
- Beklædning og fodtøj anvendt på jagt må ikke bringes i kontakt med fjerkræ.
- Hunde kan ikke smittes med fugleinfluenza, men hvis de bruges til jagt, må de ikke komme i kontakt med fjerkræ på grund af muligheden for smittespredning.
- Det anbefales, at man er varsom med fodring i naturen, da det kan tiltrække trækfugle.
- Ved mistanke om sygdom blandt vilde fugle må de ikke hjembringes og anvendes til f.eks. træning af jagthunde.
- Jægere opfordres til at kontakte

myndighederne, hvis de ser unormalt mange døde og syge fugle i naturen.

DMU, Danmarks Fødevareforskning og Fødevestyrelsen fortsætter samarbejdet med at finde ud af, hvordan man bedst forebygger smitte mellem vilde fugle og fjerkræ. Og hvis risikoen for den frygtede asiatiske fugleinfluenza bliver større, vil Fødevestyrelsens anbefalinger blive tilpasset.

Af Ole Roland Therkildsen, DMU, Poul Henrik Jørgensen, Danmarks Fødevareforskning og Sten Mortensen, Fødevestyrelsen

Når uheldet er ude – er hjælpen nær!

Danmark er verdenskendt for sit schweissregister, der er til rådighed for alle jægere. Alligevel oplever schweisshundeførerne af og til, at ikke alle er lige fortrolige med ordningen, og det går ud over de anskudte dyr.

En schweisshundefører er en jæger, der med sin specialtrænede hund er uddannet til at eftersøge og opspore anskudt hjortevildt. Schweisshundeførerne har valgt deres hverv ud fra deres store interesse i at eftersøge hjortevildt, og derfor vil de gerne hjælpe. Så hvis uheldet er ude, skal jægeren ringe til en schweisshundefører, som rykker ud overalt i landet – blot mod betaling af kørepenge.

Afgivet skud – og hvad så?

Ethvert afgivet skud, som ikke umiddelbart resulterer i et stykke forendt hjortevildt, bør anstændigvis betragtes som en anskydning, indtil det modsatte er bevist.

Når man skyder til et stykke hjortevildt, er det vigtigt at notere sig, hvor dyret stod i skudøjeblikket. På skudstedet kan man finde tegn på, hvor skuddet har truffet, og hår, bensplinter og blod (schweiss) kan fortælle jægeren, hvor skuddet har ramt. Finder man lyserøde lungestykker eller kan se, at blodet er "pumpet" ud i pulsslæg, kan man roligt selv følge sporet af det synlige blod, da dyret normalt vil ligge forendt inden for en afstand af 100 m fra skudstedet. Men er man det mindste i tvivl, bør man få en schweisshundefører til at foretage en kvalificeret eftersøgning.

Selv om man som jæger ikke kan finde synlige tegn på, at et afgivet skud har truffet dyret, er det altid en god ide at lade en schweisshundefører eftersøge vildtet. Rapporter fra schweisshundeførerne viser, at i 25% af disse tilfælde er dyret ramt. Det er derfor altid vigtigt at lade tvivlen komme vildtet til gode.

Hvis man anskyder en hjort, vil man som jæger oftest gøre langt mere skade end gavn ved selv at gå i gang med en eftersøgning. Og får man rejst det anskudte dyr, mindskes chancerne betragteligt for at få fat i det. Eftersøgningsstatistikker viser, at schweisshundeførerne finder 63%

af det eftersøgte vildt i de tilfælde, hvor jægeren ikke selv har forsøgt at finde det anskudte dyr. Har jægeren derimod selv – eventuelt med hunde – forsøgt at finde det anskudte dyr, så er resultatet kun 49%.

I de situationer bliver eftersøgningerne endvidere betydeligt vanskeligere, så en eftersøgning, der kan klares på mindre end en time af en rutineret schweisshundefører, kan tage op til flere helt unødvendige timer. Hertil kommer, at dyrets lidelser forlænges tilsvarende.

I Danmark nedlægges der over 120.000 stykker hjortevildt årligt, så det kan ikke undgås at der opstår situationer, hvor vildtet bliver anskudt – og flygter.

Det bedste råd er derfor: Eftersøg kun de dyr, som man på baggrund af fund på skudstedet er overbevist om ligger forendt i de nærmeste omgivelser. I alle andre situationer bør man straks kontakte en schweisshundefører. Så gør man både ham og ikke mindst vildtet en stor tjeneste.

Regler for schweisshundeførerne

Reglerne for eftersøgning og aflivning af nødstedt vildt findes i Miljøministeriets bekendtgørelse om pleje af

En oversigt over alle Danmarks schweisshundeførere kan ses på www.schweiss.dk eller fås i jagttegnsadministrationen. Den bør man altid have med sig på jagt.

tilskadekommet vildt. Her er regler for bemyndigelse af schweisshundeførere, regler om aflivning af vildtet, og regler for eftersøgninger på anden mands grund m.m. Det slås også fast, at jægere har pligt til at tilkalde en legitimeret schweisshundefører, hvis der under jagt på hjortevildt konstateres sikre tegn på anskydning, og vildtet ikke er fundet inden for 6 dagtimer. Og inden længe forventes det, at bekendtgørelsen skærpes på dette punkt, så der ikke kun tales om "sikre" tegn.

Skov- og Naturstyrelsen udsteder legitimationkort til schweisshundeførerne, som samtidigt bærer schweissregistrets logo.

Vildtudbyttet i jagtsæsonerne 2002/03–2004/05

Der blev i alt nedlagt 2,56 mio. stykker vildt i Danmark i jagtsæsonen 2004/05. De fleste vildtarter lå på samme niveau som i den foregående sæson.

Fremgang for kronvildt. Jagtudbyttet gik 16% frem i forhold til sidste sæson og afspejler sandsynligvis den spredning og vækst, der sker i disse år.

Skovsneppe tilbage på det høje niveau. Udbyttet steg til 38.100 og er nu tilbage på niveauet fra 2000-2002.

Gæs og ænder. Der er pæn fremgang for "Andre svømmeænder", og resultatet af vin-geundersøgelserne viser, at krikand, spidsand og pipeand havde en ynglesæson over middel. Udbyttet af gæs stiger fortsat og nåede i 2004 for 1. gang over 30.000.

Hareudbyttet faldt igen. Udbyttet af hærer faldt til 67.600, så de sidste mange års tendens ser ud til at fortsætte. Der var også et relativt stort fald i udbyttet af ilder, ligesom udbyttet af mink viser en faldende tendens. Desværre er der ingen oplysninger, der bekræfter, at tallene afspejler udviklingen i bestandene. Udbyttet af kaniner viste en markant fremgang, men for denne art er det ikke usædvanligt med store udsving.

Tilbagegang for agerhøne og ederfugl. De mest markante fald blandt fjervildtet ses hos agerhøne og ederfugl, og udbyttet af agerhøne var for første gang mindre end 35.000. Udbyttet af ederfugl er mindre end 70.000, hvilket muligvis skyldes begrænsninger i jagttiden.

Ingen effekt af ræveskab. På trods af fund af ræveskab i de fleste egne af Sjælland siden 2003 har det ikke indvirket på udbyttet, som stort set er det samme som i 2003 og lidt større end i 2002.

Fældefangst af krager og husskader. Siden foråret 2005, hvor det har været lovligt at fange krager og husskader i fælder, ser det ud til, at jægerne på Sjælland og Fyn udnytter den nye mulighed i højere grad end jægerne i Jylland. Det gennemsnitlige udbytte pr. jæger er også næsten dobbelt så stort for fældejægere, som for jægere, der nedlægger dem på traditionel vis.

Tommy Asferg, DMU

	2002/03	2003/04	2004/05
Jagttegnsløserne	160.544	159.330	161.533
Udbytteskemaer (%)	58,4	57,1	58,0
Jægere med udbytte (%)	58,6	58,6	58,5
Kronvildt	3.500	3.700	4.300
Dåvildt	3.400	3.900	3.800
Sika	300	400	300
Råvildt	103.300	113.000	111.300
Hare	70.600	71.900	67.600
Kanin	5.300	5.500	7.200
Ræv	38.800	41.700	42.200
Ilder	1.300	1.800	1.600
Mink	5.600	5.500	5.100
Husmår	4.000	4.400	4.200
Agerhøne	46.500	41.500	34.500
Fasan	668.400	709.500	722.400
Ringdue	298.500	330.800	344.700
Tyrkerdue	7.100	7.300	7.400
Gråand	592.100	597.700	564.800
Andre svømmeænder	108.300	124.200	144.000
Ederfugl	76.100	75.200	69.000
Andre dykænder	31.000	33.400	37.300
Gæs	24.500	29.200	30.600
Måger	28.400	32.000	27.800
Blishøne	17.600	18.400	22.800
Fiskehejre	1.400	1.300	1.000
Skovsneppe	37.700	24.900	38.100
Bekkasin	19.200	15.200	16.100
Krage	79.200	95.200	77.100
Krage/fældefangst			13.500
Husskade	37.800	40.100	29.400
Husskade/fældefangst			11.200
Råge	115.300	104.400	113.900
Skarv	3.400	3.800	4.900
Stær	1.800	2.600	1.500
Total (mio.)	2,430	2,538	2,559

Vildtudbytte:

Ny frist for indberetning

Der er stadig alt for mange, der ikke indberetter deres vildtudbytte, og derfor er der sat en række initiativer i værk for at løse problemet. Målet er, at indberetningsprocenten skal op på mindst 80 senest i jagtsæsonen 2009/10.

Antallet af jægere, som indberetter årets vildtudbytte, har været faldende igennem flere år. Tidligere var det omkring 90% af jægerne, der indberettede mængden og arten af det vildt, de havde nedlagt. Men i 2003 var tallet faldet til kun 57,1%. Det er uacceptabelt – ikke alene fordi indberetningen af vildtudbyttet er lovpligtig, men også fordi det giver stor usikkerhed, når man skal vurdere bestandsstørrelse og udviklingstendens for de enkelte arter. Resultatet kan meget vel blive mere restriktive jagttider, og derfor er det selvsagt i jægerens egen interesse at indberette vildtudbyttet.

Det blev allerede beskrevet i en artikel i "Vildtinformation 05", hvor det også blev fortalt, at Vildtforvaltningsrådet havde nedsat en arbejdsgruppe, der skulle foreslå, hvad man kunne gøre ved problemet.

Vildtforvaltningsrådet har nu tilsluttet sig arbejdsgruppens anbefalinger, og resultatet er, at indberetning af vildtudbytte i de nærmeste år grundlæggende vil ændre karakter.

Hovedpunkterne er:

1. Frist for indberetning af vildtudbytte ændres til 31. marts.

Hidtil har fristen været den 1. november i det efterfølgende jagtår, men allerede fra i år er fristen flyttet frem til den 31. marts samtidig med betaling af jagttegn. Det vil sige, at jægere senest den 31. marts skal indberette vildtudbyttet for perioden 1. april 2005 – 31. marts 2006. På den måde opnås en mere hensigtsmæssig sammenhæng mellem indberetning og indbetaling. Det betyder dog fremover, at udbyttet for fældefangne krager og husskader skal fordeles på to forskellige jagtår, da regulering med fælder kan fore-

gå i perioden fra den 1. marts til den 30. april.

2. Der etableres en web-baseret jagtjournal, som skal give den enkelte jæger med adgang til internet mulighed for at have sin egen jagtjournal på en hjemmeside. Udover de lovbundne oplysninger vil jagtjournalen også kunne bruges til at notere en række detaljer om jagten, f.eks. nøjagtig artsbetegnelse, køn, tid, sted, patronforbrug m.m. Systemet vil endvidere gøre det muligt for den enkelte jæger at føre statistik på sin jagt og ikke mindst gøre det meget let at aflevere indberetning-

gen til Skov- og Naturstyrelsen ved jagtsæsonens afslutning. Det forventes, at jagtjournalen færdigudvikles i løbet af 2006.

3. I løbet af 2006 sigtes mod at udvikle et system som medfører, at jægere pålægges et administrationsgebyr, hvis de ikke indberetter deres vildtudbytte rettidigt. Om ordningen vil træde i kraft i 2007 eller året efter er endnu ikke afklaret.

Og så er det vigtigt at huske, at alle der har jagttegn skal indsende indberetningsskemaer. Også jægere, der slet ikke har været på jagt eller nedlagt noget i det forløbne år. Det er der jo ikke andre end dem selv, der ved.

De initiativer, som Vildtforvaltningsrådet nu har anbefalet, er helt bevidst en balance mellem 'stok' og 'gulerod'. Samtidig med at det anerkendes, at jægerne har en central rolle som medforvaltere af den danske natur, er der taget højde for, at indberetningerne er lovpligtige. Det er myndighederne, der har en forpligtelse til at gøre indberetningssystemet så let som muligt, men det er i sidste ende jægerens selvjustits, som skal være med til at sikre, at vi i Danmark har en bæredygtig jagt.

Heldigvis synes debatten om problemerne ved indberetningerne at have båret frugt. Nedgangen er tilsyneladende standset, og for første gang i flere år er der konstateret en svag stigning i indberetningerne.

I sæsonen 2004/5 er det således 58,4% af jægerne som har indberettet vildtudbytte, hvilket er en stigning på 1,3% i forhold til året før, men stadig meget langt fra de 80%.

Arbejdsgruppens anbefalinger kan ses i sin helhed på Skov- og Naturstyrelsens hjemmeside på www.skovognatur.dk

Gratis vejledning om jagt og vildt af vildtkonsulenterne i Skov- og Naturstyrelsen

Vildtkonsulenterne kan kontaktes på de lokale statskovdistrikter.

Bornholms Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Tommy Hansen
Rømersdal, Ekkodalsvej 2
3720 Åkirkeby
Tlf: 56 97 40 06 Fax: 56 90 10 38
E-mail: bornholm@sns.dk

Buderupholm Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Ivar Høst
Moskovgård, Møldrupsvej 26
9520 Skørping
Tlf: 98 39 10 14 Fax: 98 39 27 14
E-mail: buderupholm@sns.dk

Falster Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Lars Richter Nielsen
Hannenovvej 22
4800 Nykøbing F.
Tlf: 54 43 90 13 Fax: 54 43 98 13
E-mail: falster@sns.dk

Feldborg Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Steen Fjederholt
Feldborggård, Bjørnkærvej 18
7540 Haderup
Tlf: 97 45 41 88 Fax: 97 45 40 13
E-mail: feldborg@sns.dk

Frederiksborg Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Niels Worm
Ostrupgård, Gillelejevej 2B
3230 Græsted
Tlf: 48 46 56 00 Fax: 48 46 56 01
E-mail: frederiksborg@sns.dk

Fussingø Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Steen Bonne Rasmussen
Vasevej 7
8900 Randers
Tlf: 86 45 45 00 Fax: 86 45 40 36
E-mail: fussingoe@sns.dk

Fyns Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Lars Erlandsen Brun
Sollerupvej 22
5600 Faaborg
Tlf: 62 65 17 77 Fax: 63 60 10 49
E-mail: fyn@sns.dk

Gråsten Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Klaus Sloth
Felstedvej 14
Egene, 6300 Gråsten
Tlf: 74 65 14 64 Fax: 74 65 23 32
E-mail: graasten@sns.dk

Haderslev Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Klaus Sloth
Ulfshus, Christiansfeld Landevej 69
6100 Haderslev
Tlf: 74 52 21 05 Fax: 74 52 53 68
E-mail: haderslev@sns.dk

Jægersborg Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Sven Norup Jacobsen
Boveskovgård, Dyrehaven 6
2930 Klampenborg
Tlf: 39 97 39 00 Fax: 39 97 39 15
E-mail: jaegersborg@sns.dk

Klosterheden Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Jens Henrik Jakobsen
Sønderby, Gl. Landevej 35
Fabjerg, 7620 Lemvig
Tlf: 97 81 00 33 Fax: 97 82 02 40
E-mail: klosterheden@sns.dk

Kronborg Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Peter Søland
Bøssemagergade 81
3150 Hellebæk
Tlf: 49 70 90 90 Fax: 49 70 90 82
E-mail: kronborg@sns.dk

Københavns Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Jens Peter Bundgaard
Syvstjernen, Fægyden 1
3500 Værløse
Tlf: 44 35 00 35 Fax: 44 35 00 36
E-mail: koebenhavn@sns.dk

Lindet Statskovdistrikt

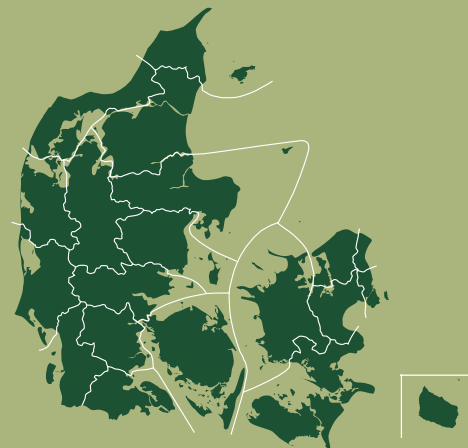
Vildtkonsulent Jeppe Ebdrup
Stensbækvej 29
Arnum, 6510 Gram
Tlf: 74 82 61 05 Fax: 74 82 61 22
E-mail: lindet@sns.dk

Nordjyllands Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Peter Have
Sct. Laurentiivej 148
9990 Skagen
Tlf: 98 44 19 11 Fax: 98 44 24 18
E-mail: nordjylland@sns.dk

Odsherred Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Hans Henrik Erhardi
Mantzhøj, Ulkerupvej 1
4500 Nykøbing Sj
Tlf: 59 32 80 16 Fax: 59 32 90 71
E-mail: odsherred@sns.dk

Oxbøl Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Ole Daugaard-Petersen
Åholt, Åholtvej 1
6840 Oksbøl
Tlf: 76 54 10 20 Fax: 76 54 10 46
E-mail: oxboel@sns.dk

Randbøl Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Peter Bjerremand
Gjøddinggård, Førstballevej 2
7183 Randbøl
Tlf: 75 88 31 99 Fax: 75 88 31 77
E-mail: randboel@sns.dk

Silkeborg Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Jes Kramer
Vejlbo, Vejlesøvej 12
8600 Silkeborg
Tlf: 86 82 08 44 Fax: 86 80 47 30
E-mail: silkeborg@sns.dk

Thy Statskovdistrikt

Vildtkonsulent Anton Linnet
Søholt, Søholtvej 6
7700 Thisted
Tlf: 97 97 70 88 Fax: 96 18 52 29
E-mail: thy@sns.dk

Kig på æsken før du vælger!

På langt de fleste æsker med haglpatroner står der nu en række oplysninger, som gør det lettere for jægeren at vælge patroner.

Det er et af resultaterne af arbejdet i patrongruppen, som Vildtforvaltningsrådet har nedsat til at sikre kvaliteten af haglammunition. Her sidder også repræsentanter for importørerne, og gruppen har desuden fået gennemført, at patronerne testes ved prøveskydninger, så deres tryk, udgangshastighed og ensartethed kan kontrolleres og leve op til de oplysninger, der står på æsken.

Gruppen anbefaler, at haglpatroner, der bruges til jagt, skal have en udgangshastighed på

- minimum 400 m/sek. for lette hagl (jernhagl o.lign) og
- minimum 375 m/sek. for tunge hagl (Bismuth, Tungsten o.lign).

Desuden skal man selvfølgelig være opmærksom på valget af haglstørrelse i forhold til det vildt, som haglene skal bruges til.

EFTERLYSNING

DMU mangler fuglevinger!

Et par hundrede jægere sender hvert år vinger fra deres nedlagte fuglevildt til DMU. Men der er brug for mange flere jægere, der vil være med til at styrke forskningen.

Det er jo kun vingerne, der præcist kan fortælle hvilke fuglearter, der nedlægges, da indberetningerne om vildtudbytte er opdelt i grove kategorier. Her kan man f.eks. ikke se, om de nedlagte ænder er pibeænder, spidsænder, hvinænder eller en af de mange andre arter. Vingerne bruges også til at vurdere køn- og aldersfordelingen.

Det er DMU på Kalø, der står for analysen af vingerne og sørger for, at jægerne får portofri kuverter m.m. Desuden er der lodtrækninger om præmier blandt indsenderne!

Ring til DMU på 89 20 17 00 eller læs mere på <http://vinger.dmu.dk>

Jagttegnsafgiften

Regnskab for 2004 i mio. kr.

Udgifter

Jagt- og Skovbrugsmuseet	2,9
Information	0,7
Administration af jagtloven inkl. VF-rådet	3,8
Jagtforsikring	2,4
Forskning og udvikling	18,5
Reservater – erstatninger og drift	3,4
Jagttegnsudstedelse m.v.	8,5
Tilskud til organisationer	7,7
Vildtplejeforanstaltninger	3,7
Konsulentvirksomhed	9,3
Bygge- og anlægsarbejder	10,2
Kalø Godsadministration	0,2

Naturforvaltning	15,9
Udgifter i alt	87,2

Indtægter

Jagttegnsafgift	81,4
Jagtprøvegebyr	2,1
Jagtforsikring – inkl. udbytte og overskud	2,4
Indtægter i alt	85,9
Overskud fra tidligere år	23,6
Overført til 2005	22,3*

* De relativt store overførselsbeløb skyldes primært forsinkelser i renoveringen af Kalø, og ved gennemførelse af forskningspakken vedrørende vildt og landskab, samt ved overgang til udbetaling af engangserstatninger i forbindelse med reservatoprettelserne.

Information omfatter Vildtinformation og tilskud til informationsvirksomhed. **Forskning og udvikling** omfatter først og fremmest forskning ved DMU på Kalø. **Tilskud til organisationer** omfatter overvejende tilskud til Danmarks Jægerforbund, herunder drift af Vildtforvaltningsskolen på Kalø. **Vildtplejeforanstaltninger** omfatter primært tilskud til vildtplantninger. **Konsulentvirksomhed** omfatter vildtkonsulenternes rådgivning om jagt og vildtforvaltning.

Brug nettet

Mens Vildtinformation kun udsendes én gang årligt, kommer der hele tiden nye informationer på internettet med interesse for jægere.

www.skovognatur.dk

På Skov- og Naturstyrelsens hjemmeside kan man klikke sig ind på "Jagt og vildt". Her kan man nemt orientere sig om jagttider, finde bekendtgørelser og lovtekster, vejledninger om jagtsikkerhed og meget andet. Man kan også få oplysning om de tilskudsordninger, som Skov- og Naturstyrelsen administrerer, og læse om betingelserne for at regulere skadevoldende vildt. Hjemmesiden fortæller også om natur- og vildtreservater, og det arbejde der gøres for forvaltningen af faunaen i Danmark.

www.dmu.dk

Her er der adgang til alle forskningsrapporter, der bliver offentliggjort af Danmarks Miljøundersøgelser. Og man kan følge arbejdet i de projekter, der er i gang, f.eks. forskningspakken "Vildt & Landskab".

Hvis man ikke selv har adgang til nettet – er der Internet på alle landets biblioteker. Og det er gratis.

www.frontlinien.dk

Frontlinien er Miljøministeriets informationsbutik, og på nettet kan man bestille foldere og hæfter om jagt. De fleste kan læses på nettet i sin helhed og printes ud.

www.jagttegn.dk

Hjemmesiden er specielt oprettet til betaling af jagttegn og jagtprøver.

www.jægerforbundet.dk

Danmarks Jægerforbunds hjemmeside har mængder af information for medlemmerne. Her er også en omfattende samling af links til myndigheder, jagtforeninger, tidsskrifter m.m.

www.schweiss.dk

Her findes bl.a. opdaterede oversigter over hundeførere.

Nyttige adresser

Administration af jagt- og vildtforvaltningsloven:
Skov- og Naturstyrelsen
Naturområdet
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Tlf: 39 47 20 00
Fax: 39 27 98 99

Udstedelse af jagttegn har selvstændig postadresse og telefon:
Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Jagttegnsekspedition
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Tlf: 39 47 24 24
(kl. 9 -12)
Fax: 39 47 24 22
E-mail: jagttegn@sns.dk

Dansk Jagtforsikring A/S
Stengade 70, 1. sal
3000 Helsingør
Tlf: 33 11 07 47
(kl. 9 -12)
Fax: 49 26 00 30

Danmarks Miljøundersøgelser
Afdeling for Vildtbiologi og Biodiversitet
Grenåvej 12, Kalø
8410 Rønne
Tlf: 89 20 17 00
Fax: 89 20 15 14

Dødfundet eller sygt vildt indsendes til:
Danmarks Fødevareforskning
Hangøvej 2
8200 Århus N
Tlf.: 72 34 68 19
Fax: 72 34 69 01
www.dfvf.dk

Se oversigt over vildt-konsulenterne på side 14

Følg med i Vildtforvaltningsrådets arbejde

Vildtforvaltningsrådet holder 2-3 møder om året, og på www.skovognatur.dk kan man orientere sig i referater fra møderne, dagsordener og andre oplæg

til de emner, der bliver diskuteret i rådet. Man kan også følge arbejdet i de arbejdsgrupper, som rådet nedsætter, når der er behov for det.

JAGTTEGN OG PRØVER I 2005

- 161.533 løste jagttegn.
- 5.862 aflagde jagtprøve. 3.865 (66%) bestod. I 2004 bestod 82% jagtprøven.
- 4.220 tilmeldte sig riffelprøven. 3.163 (75%) bestod. I 2004 bestod 75%.
- 149 bestod bueprøven – inkl. buejægere til fornyet prøve.

